

sige: Forsøget var egentlig det, som Vandbygningsvæsenets Ingeniører vilde have, og det gik ud paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vi ere med andre Ord med disse 994,000 Kr. ikke mere end lige begyndt, og nu maa vi fortsætte? Og saa prøver man med to Moler i Havet, der koste 932,000 Kr., og saa er ogsaa den Million forsvunden. Og hjælper det saa ikke, kunne vi prøve med et Par Indbygninger i Kanalen, der koste 588,000 Kr., og saa hjælpe de maaske heller ikke. Derefter forsøger man maaske med et Par Moler inde i Fjorden til 547,000 Kr., og inden man ser sig for, er Forsøget løbet op til 3,500,000 Kr. Her er det, jeg synes, vi have Ret til at sige: Dette ville vi ikke. Vi ville ikke lokkes ind paa noget i smaa Portioner: Vi kunne være bekendt som dansk Rigsdag, synes jeg, at sige: Godt, her ere vi komne ind paa en Vanskelighed, vi maa bide i det sure Æble, og vi bevilge $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til en Gennemskæring, maaske ved Hegnet, maaske andetsteds, det er ligegyldigt, og saa gaa vi til det med åabne Øjne. Men her gaar man til det med halvlukkede Øjne og staar maaske en skønne Dag overfor Millionkrav, og maaske Værket endda ikke holder. Det fører i Virkeligheden til det Resultat, at en skønne Dag er hele denne Sag præjudiceret, idet vi staa saaledes, at der er nedlagt saa mange Penge i den, at man synes: Ja, men nu maa vi komme til et Resultat paa det Sted, hvor vi ere begyndt, nu maa vi kunne tumle Vesterhavet, og nu maa vi kunne tumle Fjorden! Ja vel, naar blot den danske Rigsdag er villig til at give de fornødne Penge. Og saa rulle Pengene. Ogsaa fra den Side set kunne vi ikke gaa med til dette Forslag. Vi holde altsaa paa, at Udløbet bør lukkes.

Men saa møder der os den anden Side af Sagen: Skal Udløbet ved Hvide Sande lukkes, maa der naturligvis lukkes op et andet Sted, thi Aflob maa der være, Afvanding skal der skaffes. Der ere vi naturligt slaaede ned paa den Anvisning, som Ingeniørernes Udvalg selv har givet os, nemlig en Henviisning til at lukke op ved Nymindegab, som en praktisk Foranstaltning, der i Øjeblikket er anvendelig. Den ærede Ordfører for Mindretallet talte om mine Gaader, at vi ville have en endelig Løsning, men saa ville vi „foreløbig“ lukke Nymindegab op. Denne Gaade kunde han ikke raade. Jeg synes, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds allerede har løst Gaaden, men den kan meget let forklares. Dette „foreløbig“ udtrykker ikke, at vi igen ville begynde paa et For-

søg, men det udtrykker, at naar vi lukke ved Hvide Sande, maa der som en praktisk Foranstaltning foreløbig skaffes et Udløb, indtil vi træffe den endelige Ordning. Om dette endelige bliver ved Hegnet eller ved Skodbjerger, eller hvor det i det hele bliver, vide vi ikke. Men vi eksperimenterer ikke længere, vi gribe til en nødtvungen praktisk Udvej og intet andet, vi præjudicere ikke dermed Sagen.

Men efter den Maade, hvorpaa det ærede Mindretal har skrevet i sin Betænkning, er jeg desværre nødt til yderligere at tale lidt om, hvordan det forholder sig med denne Aabning ved Nymindegab. Jeg maa for det første rejse det Spørgsmaal, om man kan forsvare at aabne Nymindegab samtidig med, at man tænker paa at lukke Hvide Sande-Gennemskæringen. Det lyder mærkeligt, at jeg skal beskæftige mig med det, men det ligger i, at der forekommer noget højt forunderligt i denne Betænkning fra det højtærede Mindretal. Det højtærede Mindretal meddeler, at det vil være 1 Aar, inden man vil kunne aabne Løbet ved Nymindegab, og i dette Aar vil Udløbet ved Hvide Sande ikke kunne lukkes, thi Udløb fra Fjorden skal der være. Og de anse denne vise Bemærkning for saa afgørende, at de finde sig foranledigede til at sætte den med kursiveret Skrift. Jeg har forgæves spekuleret paa, hvor det er, det ærede Mindretal vil hen med denne Bemærkning. At det vil tage et Aar at aabne ved Nymindegab, gør jo ikke det ringeste. Det vil ogsaa tage et Aar at lukke Hvide Sande-Kanalen i, thi der er vel ingen, der ud fra en Fornuftslutning vil tro, at det er nemmere at lukke Hvide Sande-Kanalen i, end det er at lukke Nymindegab op. Og naar det blot varer et Aar, parallelt for begge Dele, behøve vi blot at føre Gennemskæringen ved Nymindegab saa langt frem, at vi kunde være parate til, jeg havde nær sagt med Dags Varsel, at lukke op der den Dag, man endelig lukker Gennemskæringen ved Hvide Sande. Skulde det nødvendigvis kræves, at man afventer Højvande i Fjorden — for [det er nemlig Vandet inde fra, der skal bruges til at lukke op — eller med andre Ord, skulde der kræves en vis Vandstandshøjde, spiller det ikke Spør af Rolle, om man skal vente i 8 eller 14 Dage, det skader ikke. Jeg beder her lagt Mærke til dette Moment, som har en ikke ringe Betydning og vist har været misforstaaet noget: Det er ikke saaledes med Oversvømmelserne, at det skader, naar en Oversvømmelse bliver staaende en Uge eller to.